

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afſtemning, hvorved:

Ændringsforſlag til § 1 af Albertſen, Gaſſe, S. M. Hanſen, N. Olsen, J. Raſmüſſen og Steenſtrup:

§ 6te Linie forandres „1300“ til „1200“, forkaſtedes med 40 Stemmer mod 26.

Derefter jattes Lovforſlaget (ſee Tillæg A. Sp. 2091 ff.) under Afſtemning og

vedtoges med 61 Stemmer mod 1.

Lovforſlaget bliver nu at tilſtille Conſeilspræſidenten.

Man gif derpaa til den tredie paa Dagsordenen opførte Sag:

Tredie Behandling af „Udkaſt til Lov om Vederlag for Contoitudgifter til forſkjellige Retsbetjent-Embeder“.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3855 ff.)

Der var til denne Behandling ſtillet følgende Ændringsforſlag:

Af Juſtitsministeren:

Linie 24 forandres „1,849“ til „1,999“.

Af Udvalget:

Linie 24 forandres „1,849“ til „1,900“.

Formanden: Efter Indholdet af Ændringsforſlagene vil det af den høitærede Juſtitsminister ſtillede forſt blive afſtemt, og, forſaa vidt det vedtages, vil det af Udvalget ſtillede Ændringsforſlag horkfalde. — Jeg ſætter begge Ændringsforſlagene tilligemed Lovforſlaget i dets Heelhed under Forhandling under Et.

Juſtitsministeren: Jeg tillod mig ved denne Sags forrige Behandling at henlede det ærede Udvalgs og det høie Things Opmærksomhed paa, at, ihvorvel jeg maatte indrømme, at de forſkjellige Anſættelser, hvorom der her er Tale, i høi Grad maage heroe paa et Skjøn, ſaa forekom det mig dog utvivlsomt, at Udvalget i ſit Skjøn var gaaet vel

langt ned med Hensyn til Embedet ſom Herredsfoged og Skriver i Meerløſe og Tubſe Herreder. Og, medens jeg for det nævnte Embedes Vedkommende ikke imod Udvalgets Skjøn har kunnet ſætte Andet end mit blotte Skjøn for de to Poſters Vedkommende, ſom indbefattes under Contoiholdsgodtgjorelſe til perſonlige Lønninger og Godtgjorelſe forocale, Belysning, Opvarming osv., ſaa tillader jeg mig derimod efter nærmere Underſøgelse ſtærkt at faſtholde mit eget Skjøn med Hensyn til de tvende ſidſte Poſter, nemlig Udgifter til Protocoler og til Befordring. Det ærede Udvalg havde ſtøttet ſin Nedsættelſe af Udgiften til Befordring paa den Feil, ſom Ministeriet havde opdaget, at der var begaaet i de indſendte Fortegneller, at nemlig Reiſer til ſamme Sted og ad ſamme Vet, men i forſkjellige Anliggender, vare beregnede dobbelt, idet det meente, at den af Ministeriet i den Anledning foretagne Nedsættelſe aabenbart var altfor ringe og ikke ſtod i noget Forhold til det ſtore ſamlede Mileantal, ſom var opgivet. Jeg har ſtreiftlig gjort det ærede Udvalg opmærksom paa, at denne dets Opfattelſe dog ikke var rigtig, idet den Sum af virkelig tilbagelagte Veinitil, hvortil Ministeriet ved den foretagne Nedsættelſe var kommet, var udfunden ved en ligefrem Eſterregning paa Kortet af de opgivne Reiſer, ſaaledes at man, naar flere Reiſer vare foretagne ſamme Dag, og diſſe flere Reiſer ganſke eller tildeels indbefattede den ſamme Veitrekning, forſaavidt kun regne dem een Gang. Den hele ſtete Affortning maa alſaa betragtes ſom fuldkomment at have afhjulpet den Feiltagelſe, ſom var begaaet ved Beretningernes oprindelige Afſattelſe, og jeg mener derfor, at den Sum, ſom af Ministeriet er beregnet til Befordringer, ikke bør nedsættes. Ganſke viſt omtalte den høitærede Ordfører ved forrige Behandling, at denne Sum var ſtørre end den Befordringsgodtgjorelſe, ſom i Reglen er beregnet for andre Embeder, der efter hans Mening ere af lignende Omfang, men jeg troer, at, hvad det her væſentlig maa komme an paa, det er, hvad der factiſt er oplyſt at have fundet Sted. Man kan dog ikke med Beſtemthed vide, om et givet Embede ſom det her foreliggende ikke i Virkeligheden